

ת"פ 21721/05/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 21721-05-15 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת בכירה יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שפי שטרצר
נגד
הנאשמים פלוני
ע"י ב"כ עו"ד שירה קידר

גזר דין

1. ביום 4.2.21 הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של חבלה חמורה בצוואת, עבירה לפי סעיף 333 + 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. בתמצית אצ"ן, כי בהכרעת הדין קבעתי, שהוכח מעבר לכל ספק, כי ביום 19.9.13 בשעה 05:40 לערך, בסמוך למאפיית "הגבול" בת"א-יפו, רכב מר יוסף גורן (להלן: "**המתלונן**") על אופניו בדרכו לעבודה. בנסיבות אלו, הנאשם ביחד עם אחר, או 2 אחרים, שזהותם אינה ידועה, תקפו את המתלונן שלא כדין, על רקע חוב כספי של המתלונן לנאשם בסך 2,000 ₪, בכך שהיכו את המתלונן בראשו עם קסדה של רוכבי אופנוע. עוד קבעתי שהנאשם והאחר, או 2 אחרים בעטו במתלונן ונתנו לו אגרופים ולאחר שנפל לקרקע, המשיכו להכותו בבעיטות ואגרופים וגררו אותו כשהוא שוכב על הקרקע. בנוסף קבעתי בהכרעת הדין, שהנאשם היה דומיננטי מבין האחר, או 2 האחרים שהשתתפו בתקיפה בצוואת (להלן: "**התקיפה בצוואת**"). כן קבעתי, כי בשל התקיפה בצוואת, סבל המתלונן מכאבי ראש שהלכו והחמירו. שבועיים עובר ליום 22.11.13 חלה החמרה משמעותית בכאבי הראש של המתלונן, ויומיים עובר ליום 22.11.13 חלה החמרה משמעותית נוספת בכאבים שחש בראשו וכן בתפקוד ידו הימנית. ביום 22.11.13 נמצאו בראשו של המתלונן הממצאים הבאים: המטומה תת קשתית פרי-המיספראלית מימין עד 17 מ"מ חריפה על כרונית עם ספטציות עם סימני לחץ, ודחיקת קו אמצע של 10 מ"מ, ודחיקה קלה ימינה של גזע המוח. המתלונן אושפז ובוצעו בראשו הליכים רפואיים. עובר ליום 12.12.13 הרגיש המתלונן הרגשה כללית רעה שלוותה בתחושה כללית ובכאבי ראש ועיניים, ובבדיקת CT התגלתה הישנות ההמטומה הסוב-דוראלית ההמיספרלית משמאל, עובי מקסימלי של כ-13 מ"מ, סטיית קו אמצע של כ-5 מ"מ, סטיית קו אמצע של כ-5 ס"מ, מרכיבים כרוניים ומעט חריפים. המתלונן אושפז באופן מיידי ובוצע בראשו ניתוח נוסף בהרדמה כללית. עוד קבעתי, שהמתלונן סובל מתסמונת פוסט טראומה שמלווה בתגובה דיכאונית בשל התקיפה בצוואת. יחד עם זאת קבעתי, כי מהמסמכים הרפואיים שהוגשו, לא הוכח מעבר לכל ספק, שהתסמונת פוסט טראומה שמלווה בתגובה דיכאונית, נגרמה לנאשם רק בשל התקיפה בצוואת, ולא ניתן לשלול, בהעדר חוות דעת מומחה, כי בנוסף לתקיפה בצוואת ביום 19.9.13 היו סיבות נוספות שגרמו למצבו הנפשי. בנוסף קבעתי כי לא הוכח, כי 40% נכות רפואית צמיתה ו-100% אי כשירות לעבודה שנקבעו לנאשם על ידי המל"ל, נגרמו למתלונן רק כתוצאה מהתקיפה בצוואת.

3. ביום 4.2.21 לאחר שהודיע ב"כ המאשימה, כי בכוונת המאשימה לעתור לעונש מאסר בפועל, מבלי לקבוע עמדה לענין העונש ומבלי לפתח ציפיות בנאשם שאכבד את המלצת שירות מבחן, דחיתי את הטענות לעונש והפניתי את הנאשם, יליד 1994, לקבלת תסקיר חובה, לאור גילו בעת ביצוע העבירה.

4. מתסקיר שירות המבחן, אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרטו עולה, כי אביו של הנאשם נרצח בהיות הנאשם בן שנה, אמו התקשתה לטפל בו ובאחיו, הנאשם גדל במשפחות אומנה, חזר להתגורר בבית אמו בגיל 13, ובהמשך שהה במוסדות "חסות הנוער" והשלים 10 שנות לימוד. הנאשם מגיל צעיר היה מעורב בביצוע עבירות, בגיל 16 ריצה את מאסרו הראשון, ובשל עברו הפלילי ואי התאמה לא גויס לצה"ל. לדברי הנאשם, הוא עוסק באילוף ותיווך בכלבים, באפריל 2020 נישא, נולד לבני הזוג בן, ומאז משקיע הנאשם מאמצים לשקם את חייו. אשתו ובנו הפעוט עזבו את דירתם המשותפת ועברו להתגורר במרכז הארץ, עקב קשיים במערכת היחסים סביב ההליכים המשפטיים. הנאשם ציין בפני שירות מבחן, כי הוא משקיע מאמצים להיות הורה מיטיב לבנו והחל בטיפול פרטני אצל מטפלת פרטית, במטרה לעבוד על כשלו התנהגותיים ולעבד את הטראומות מעברו. הנאשם אובחן כסובל מ-PTSD וזאת על רקע הזנחה ואירועים טראומטיים קשים בילדותו, וצורך קנאביס רפואי.

הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן את ביצוע העבירה, תיאר היכרות שטחית עם המתלון במסגרתה הלווה למתלון כסף שלא הושב. שירות המבחן התרשם, כי לנאשם דפוסי התנהגות אימפולסיביים, וקשיים לשקול השלכות מעשיו ולראות את האחר. הנאשם אינו מחובר למעשיו והשלכותיהם, אינו מקבל אחריות, נעדר אמפטיה למתלון ומציג עמדה קורבנית. יחד עם זאת, הנאשם מבטא רצון לשקם את אורחות חייו, ותפקידו כבעל וכאב יוצרים אצל הנאשם מחויבות ומוטיבציה לשינוי. עוד נכתב, כי הנאשם בשנים האחרונות ערך מאמצים להתרחק מגורמי שוליים ומרישומי הפלילי עולה, שמזה 4 שנים לא שב לבצע עבירות. משקלול גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכוי עולה, כי ישנו סיכון גבוה להישנות עבירות נוספות וברמת חומרה גבוהה. שירות מבחן סבר, כי יהיה נכון לשלב את הנאשם בטיפול שיסייע לו להתבונן באופן מעמיק על התנהלותו במהלך ביצוע העבירה, אולם נוכח עמדתו המכחישה את ביצוע העבירה, חומרת העבירה, הנזקים שגרם למתלון וקישיו לבטא אמפטיה כלפי המתלון, שירות מבחן נמנע מהמלצה שיקומית.

5. בתסקיר נפגע עבירה נכתב, כי המתלון בן 56, גרוש ואב ל-3 ילדים, מאז הפגיעה אינו עובד, ומתגורר לסירוגין בבית גרושתו ובבתי מכרים. שירות המבחן התרשם, כי האירוע בו נפגע ואשר התרחש לפני כעשר שנים עדיין מלווה את המתלון, אשר מתקשה לתפקד, וסובל מנזקים פיזיים, נפשיים ורגשיים. עוד נכתב, "ניכר כי מבחינתו... אירוע הפגיעה חצה את חייו לשניים ומאז דבר לא חזר להיות כפי שהיה". המתלון דיווח לשירות מבחן, כי הוא סובל מכאבי ראש, נוטל כדורים ומשככי כאבים שאינם מסייעים לו. מהמסמכים הרפואיים שהועברו לשירות מבחן עולה, כי המתלון מתקשה בהבנה וביצוע פעולות, בעל נייחות מוגבלת, ומצב רוחו ירוד חרף טיפול תרופתי קבוע. בנוסף עולה, כי עבר תאונת דרכים ב-9/21 ודיווח על פציעות ברגל, בגב ובצוואר. שירות מבחן התרשם, כי בשל הפגיעה שנגרמה מהתקיפה בצוואתו, המתלון אינו מסוגל לעבוד ולהתפרנס, תלוי באחרים, בטחונו העצמי ודימויו הגברי נפגעו בצורה קשה, והוא מתמודד עם פחדים, חרדות, דיכאון ותופעות פוסט טראומטיות מובהקות. שירות מבחן סבר, כי במצבו וככל שיחלוף זמן, כוחותיו המועטים עשויים להיחלש עוד יותר, וקיים סיכון להתדרדרות נוספת במצבו משבר ולחץ עתידיים. בנוסף סבר שירות מבחן, כי יש להטיל על הנאשם פיצוי כספי משמעותי, אשר יסייע למתלון לנסות לשקם את חייו ולהיטיב מצבו בכל דרך שיבחר.

6. תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

א. ב"כ המאשימה הגיש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם וטען, כי מדובר בתיק חמור, כשהנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של חבלה חמורה בצוואת, תוך שימוש בנשק קר, על רקע רצון עבריינים להעניש אזרח תמים בגין אי תשלום חוב לנאשם. מדובר באלימות קשה ביותר, הטחה של קסדות בראשו של המתלונן וגרימת חבלות פנימיות קשות ביותר. כתוצאה מכך נגרם למתלונן דימום מוחי שיכול היה להביא למותו, כאשר הלחץ התוך גולגלתי חייב ניתוח חירום. בהמשך נדרש המתלונן לניתוח נוסף בגולגולתו, וחיי השתנו בעקבות כך. הממצאים הרפואיים כפי שעולים מהתעודות הרפואיות הרבות שהוגשו מעידים על נזק קשה ביותר. הפגיעה המוחית הקשה שנגרמה למתלונן, מצוקתו וחוסר האונים שחי בו הביאו אותו להיות צל של אדם, אשר טרם התקיפה היה פעיל גופנית ונפשית. המתלונן הינו בעל 100% אי כשירות עבודה ו-40% נכות רפואית. אל מול חורבן חייו של המתלונן, הנאשם נמלט במהלך הדיונים לחו"ל ושהה שם כשנה וחצי, ומדובר על עברין מהסוג הקשה ביותר, אשר קטע את חייו של המתלונן, ובנס לא קיפח את חייו.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר נפגע עבירה וטען, כי מאז האירוע חלפו 9 שנים, אירוע הפגיעה עדיין מוחשי ומהווה מרכיב משמעותי בחיי המתלונן. הנאשם לא הביע חרטה כלפי המתלונן וגם לאחר שראה את מצבו, היה חסר חמלה לחלוטין.

הנאשם אשר אישר שעובד כמלווה בריבית, לא לקח אחריות על מעשיו, ועסקין בפגע רע, אדם שלא נרתע מדבר, בעל מסוכנות גבוהה, מעורב בעבריינות על סוגיה, וריצה מאסרים שונים. מדובר באדם שבעברו עבירות אלימות חמורות, ואף תסקיר שירות המבחן תיאר אותו כבעל דפוסי התנהגות אימפולסיביים וקשיים להבין את השלכות מעשיו ולראות את האחר. קיים סיכון גבוה להישנות עבירות ברמת חומרה גבוהה, ואין המלצה שיקומית בעניינו.

ב"כ המאשימה טען, כי לא מצא פסיקה התואמת את חומרת מעשי הנאשם, הפנה לפסיקה בעבירות על פי סעיף 334, 335 ו-329 לחוק העונשין וטען, כי האירוע נשוא גזר הדין חמור בהרבה מהאירועים אליהם הפנה בפסיקה, ורק בשל העובדה שהתיק נדון בביהמ"ש שלום, המאשימה תעתור לקבוע מתחם עונש הנע בין 5-7 שנות מאסר בפועל. בנוסף הפנה לתסקיר שירות מבחן וטען, כי יש למקם את הנאשם ברף העליון של המתחם לאור אי הבעת חרטה, אי לקיחת אחריות, עברו הפלילי, התבטאויות הנאשם בעדותו כלפי המתלונן, הנזק שנגרם, פוטנציאל הנזק והצורך בהרתעת הנאשם, ועתר להטיל על הנאשם 7 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ממושך ביותר, לרבות בגין עבירת איומים, פיצוי בסך 500,000 ₪ למתלונן, וקנס כספי כבד.

עוד טען, כי טענת השיהוי אינה באה לפתחה של המאשימה אלא לפתחו של הנאשם אשר נעדר שנים ארוכות מהדיונים, ההליכים הותלו ועם חזרתו לארץ של הנאשם ההליכים חודשו. כן טען, כי מחדלי החקירה בוצעו בתום לב, ויש לראות למולם את הצורך בהטלת ענישה מחמירה על הנאשם ולהרתיעו.

ב. ב"כ הנאשם טענה, כי יש להתחשב בשיהוי, שכן כתב האישום הוגש בחלוף כמעט שנתיים מביצוע העבירה, כשהנאשם לא היה בתקופה זו בתנאים מגבילים, החקירה התנהלה בעצלתיים, ובסופו של דבר הורשע הנאשם לאחר הליך הוכחות ממושך, שזכותו הייתה לנהל אותו. העדרו של הנאשם מהארץ לא קטעה את המשך ההליכים, שכן מרבית העדים נשמעו בהעדר הנאשם. בנוסף טענה, כי דחיות רבות התבקשו על ידי המאשימה עקב בקשת ההגנה לקבלת חומר חקירה, כשהמאשימה ניצלה את הזמן לבצע השלמת חקירה פסולה, לאסוף חומר רפואי אודות המתלונן ולהגיש בקשה לתקן את כתב האישום. לאחר הכרעת הדין, לאור גילו של הנאשם,

נדחה התיק לצורך קבלת תסקיר חובה, וכן שירות המבחן נדרש להגיש תסקיר קורבן, דבר שהביא לדחיות רבות.

ב"כ הנאשם טענה, כי חלו תמורות בחייו של הנאשם, מבחור צעיר ותלוש הוא חזר בתשובה, התבגר, הקים משפחה והפנה עורף לעברו. הנאשם נסע לאומן, וחזר ביוזמתו על מנת לתת את הדין. מדובר בתיק של מילה כנגד מילה, כאשר ביהמ"ש האמין למתלונן. בית המשפט קבע כי נפלו פגמים בהתנהלות המאשימה ביחס להשלמת החקירה המאוחרת, אשר אינם מצדיקים את ביטולו של כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק וישקלו בעת גזירת עונשו של הנאשם.

בנוסף עתרה להתחשב בכך שרק הנאשם הועמד לדין ולא האחר/אחרים, לא נוהל הליך הוכחות סרק לאור מחדלי החקירה, בכך שמדובר באירוע לפני עשור, ולכן דרישת מאסר בפועל אינה הגיונית שכן לעונש אין שום היבט של הרתעה במקרה כזה.

ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות מבחן, המתאר את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, הקמת משפחה, היותו אב לבן, כשהנאשם ואשתו מנסים להגיע לשלום בית. כן הפנתה לעברו של הנאשם הכולל 3 הרשעות מבית משפט לנוער התיישנו. בנוסף הגישה רישיון שקיבל הנאשם לשימוש בקנאביס רפואי מאחר ומוכר כפוסט טראומטי וציינה, כי הנאשם מטופל רגשית ונפשית על רקע התעללות שחוזה בילדותו. עוד טענה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית עבורו מאחר והנאשם לא מודה, אולם יש להתחשב בכך שכנגד הנאשם לא נפתחו תיקים חדשים, למעט תיק משנת 2018, עליו לקח אחריות והודה בכתב אישום מתוקן ולא ירצה בגינו עונש של מאסר בפועל. כן עתרה להתחשב בכך שהנאשם השתקם במובן המשפחתי, אישי, זוגי אמוני וחברתי. אורח החיים שלו אינו עברייני, עובד לפרנסתו כמגדל ומאלף כלבים, וזנח את העבריינות.

בנוסף התייחסה לסתירות בגרסאות המתלונן בבית המשפט וכפי שמובאות בתסקיר הקורבן, וטענה כי מצבו של המתלונן, ירוד ככל שיהיה, אינו קשור רק במעשיו של הנאשם, ויש להתייחס לתסקיר קורבן זה בעין ביקורתית בוחנת.

לעניין הפיצוי טענה, כי המאשימה עתרה לפיצוי עונשי בסכום כלשונה "מטורף", כאשר לא הוכח נזק מבחינה ממונית. המתלונן הפסיק לעבוד טרם האירוע שכן המאפייה שהייתה בבעלותו, פשטה רגל. בנוסף העניין הפסיכיאטרי לא מבוסס דיו, שכן לא העיד פסיכיאטר שקבע קשר סיבתי בין המצב הפסיכיאטרי של המתלונן לאירוע נשוא גזר הדין, וגם הפתולוג העיד שאינו יכול להתייחס לכך. כמו כן, המתלונן עבר תאונת דרכים בשנת 2021, וייתכן וחלק מהבעיות הגופניות והנפשיות שלו נובעות מכך. הנאשם הינו אדם פשוט, לא אקדמאי, מתקיים בדוחק כדי לקיים את משפחתו, ופיצויים שקיבל בתור ילד בעקבות רצח אביו אזלו. הטלת קנס, או פיצוי, משמעותה למוטט את הנאשם ומשפחתו. עוד טענה, כי מאסר חלף קנס מפספס את המטרה של שיקום. לפיכך עתרה להסתפק בעונש מידתי, לסטוט ממתחמי הענישה הן משיקולי שיקום והן משיקולים ראייתיים והגנה מן הצדק, ולכל היותר טענה כי יש להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם ממונה על עבודות שירות ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

ג. הנאשם דיבר בפני בית המשפט וטען, כי כיום מצר על מה שקרה למתלונן, התקיפה בצוותא אינה קשורה אליו, המתלונן רצה לסבך אותו והוא לא זה שתקף את המתלונן.

7. מתחם העונש ההולם:

א. הנאשם הורשע בביצוע עבירתאלימות שעניינה חבלה חמורה בצוותא. הערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם, הינו הגנה על שלום הציבור ובטחונו מפני פגיעה שלא כדין בגופו, בשלוות נפשו ובכבודו.

ב. המחוקק הביע דעתו לגבי חומרת העבירה בגינה הורשע הנאשם, בקובעו שמדובר בעבירה מסוג פשע, שהעונש לצידה שבע שנות מאסר.

ג. בפסיקה נקבע, כי יש להטיל עונשי מאסר בפועל על המורשעים בעבירות אלימות תוך שהפסיקה מדגישה את הצורך בהרתעה ובגמול. בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' נאסר חסן** (10.11.09) **נאמר:**

"... יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

כן ראה ע"פ 3562/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.7.05):

"על התנהגות מסוג זה יש להגיב ביד קשה, ואם לא כך ננהג, תשתלט האלימות על כל תחומי חיינו. אכן, בתי המשפט התריעו, ולאחרונה אף ביתר שאת כנגד נגע האלימות. אולם, הגיעה השעה לעשות מעשה, ובראש וראשונה, להבהיר בדרך הענישה לעבריינים בכוח, ואפילו צעירים הם, כי המענה לאלימות תהיה כליאה ממושכת, ולתקופות מאסר שעלולות להיות משמעותיות. עם זאת, אין כוונתי לומר שיש לזנוח כליל שיקולים של שיקום העברין, ובמיוחד אם הוא קטין, אולם המציאות בה אנו חיים מציאות חירום היא, ועל כן שיקולים מסוג זה הינם שניים במעלה, וקודמים להם שיקולי גמול והרתעה".

ד. נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על תכנון מוקדם כשמעדות המתלונן עולה שחלקו של הנאשם בתקיפה בצוותא דומיננטי.

ה. נסיבות ביצוע העבירה והנזקים הגופניים, נפשיים ותפקודיים שנגרמו למתלונן כתוצאה מהתקיפה בצוותא, והנזקים שצפויים היו להיגרם למתלונן מצביעים לטעמי שהפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, הינה בעצמה גבוהה.

ו. מדיניות הענישה

מעיון בפסיקה עולה, כי הענישה בגין ביצוע עבירה של חבלה חמורה, הינה במנעד רחב ותלויה בנסיבות המיוחדות של כל מקרה.

[ראו לענין זה לדוגמה רע"פ 176/13 **שי בן ארי נ' מדינת ישראל** (20.2.13), רע"פ 7389/13 **טייטלבאום נ' מדינת ישראל** (17.12.13), ת"פ (מרכז) 24285-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.6.18), עפ"ג (חיפה) 21885-12-18 **אמיר סעד נ' מדינת ישראל** (3.1.19), עפ"ג (באר שבע) **רביבו נ' מדינת ישראל** (14.9.11), עפ"ג (ב"ש) 1050-09-20 **מדינת ישראל נ' מלינובסקי** (17.11.20), עפ"ג (ירושלים) 38039-04-15 **רחמן נ'**

עמוד 5

מדינת ישראל (10.12.15), עפ"ג (מחוזי חיפה) 6005-04-13 לביא נ' מדינת ישראל (17.9.13), ת"פ (תל-אביב) 19548-11-16 מדינת ישראל נ' פלוני (26.3.18), ת"פ (תל-אביב) 19548-11-16 מדינת ישראל נ' פלוני (26.3.18), ת"פ (תל-אביב) 14131-10-13 מדינת ישראל נ' מילשטיין (8.3.15), ת"פ (ק"ג) 4308-01-18 מדינת ישראל נ' ספיר ישראל פרלמוטר (22.12.19), ת"פ (שלום בית שמש) 54281-11-19 מדינת ישראל נ' מלינובסקי (28.6.20).

ז. לטעמי, מתחם העונש ההולם בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, בראי הפסיקה ובפגיעה בעצמה גבוהה בערכים המוגנים, נע בין 12 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

8. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם שבפניי, עמדו לנגד עיניי בנוסף למתחם העונש ההולם, טיעוני ב"כ הצדדים, דברי הנאשם, תסקיר שירות מבחן ותסקיר נפגע עבירה. עוד עמדו לנגד עיניי גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ממנו עולה, כי לנאשם הרשעות קודמות שהתיישנו מבית משפט לנוער, בגין ביצוע עבירות אלימות, לרבות עבירות כנגד שוטרים, איומים, רכוש, החזקת סכין שלא כדין, סחיטה באיומים, סחיטה בכוח ועבירה על פי פקודת הסמים, בגינם ריצה מאסרים בפועל, כשההרשעה האחרונה של הנאשם הינה משנת 2014 בגין ביצוע עבירות אלימות והעלבת עובד ציבור אשר בוצעו בשנת 2011. עוד עמדו לנגד עיניי השיהוי בהגשת כתב האישום וחלוף הזמן, כאשר למעט שנה וחצי שבהן הנאשם עזב את הארץ וההליכים הותלו, חלוף הזמן, אינו נזקף לחובת הנאשם ונזקף להתנהלות המאשימה, ולעומס בשירות מבחן. כן עמדו לנגד עיני הפגמים בעוצמה גבוהה שמצאתי בהתנהלות המאשימה, אשר עומדים לנגד עיניי כשיקול לקולא (ראה סעיף 13 להכרעת הדין), גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה, נסיבותיו האישיות של הנאשם, העובדה שלא נפתחו לנאשם תיקים חדשים מאז שנת 2018 והפגיעה בנאשם ובמשפחתו באם אגזור עליו עונש מאסר בפועל.

9. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשלנגד עיניי תיקון 113 לחוק העונשין, כשלא מצאתי לחרוג ממתחם העונש לקולא משיקולי שיקום ולא לחומרה, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי למתלונן בסך 40,000 ₪, שיפרס ל-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.11.22. אי תשלום שיעור אחד במועדו, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

את הפיצוי ניתן לשלם במספר דרכים:

· בכרטיס אשראי- באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)- בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר- בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

עמוד 6

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.22. אי תשלום שיעור אחד במועדו יעמיד את היתרה לתשלום מיידי.

את הקנס ניתן לשלם במספר דרכים:

- בכרטיס אשראי- באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)- בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר- בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה תעביר את פרטי המתלון למזכירות בית משפט השלום בת"א, בתוך 14 יום מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי בת"א.

מזכירות תשלח עותק של גזר הדין לשירות מבחן.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשב"ס ולשירות מבחן.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"ב, 29 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.